

обезумѣванъето си пѣеше различни куплети отъ свещенни и други пѣсни безъ свръзка и безъ редъ.

«А! извика въ себе си Арбакъ като угади заведнажъ страданіето на аѳинянина и си припомни страшната причина отъ която то произлѣзе. Дѣйствието слѣдователно на адското питіе и орисницата ти та доведохъ тука за да ма отървятъ заведнажъ отъ двама врагове.»

Но преди още да са роди въ ума му тѣзи мисль той бѣ са отстъпилъ къмъ храма и скривъ въ листока, и тамъ като тигръ въ полога си чакаше да са приближи новия врагъ. Той съгледа омаляното зрѣніе и шурыгъ погледи на аѳинянина, които едно време бѣхъ толкосъ живостны и искрометны, той видѣ приплѣдѣлтъ и треперящы устны, членовѣтъ на тѣлото му вцѣпены които понапредъ бѣхъ тѣй гѣвкавы и изящны и разумъ че е полудѣлъ. Въ туй си състояніе злочестыйтъ Главкъ приближи до трупа на Аникида, отъ който течеше струя отъ гѣста кръвь по трѣвата, и извъпредното туй и ужасно зрѣлище оплѣши го ако и обезумѣлъ. Той са спрѣ тамъ поднесе си рѣката на челото, като че искаше да помисли за да разумѣ шо е за предметъ туй отпредъ му.

«Е, Еидиміоне, Е? докога ще спишъ? дълбокъ е гледамъ сънътъ ти. И какво добро ти е казала Діана? Събуди са! ве е време за спанъе.

И туй като казваше наведе са за да подигне умрѣлыя.

Египтянинътъ забрави слабостта на здравъето си; той са впусликъ отъ полога си и когато гъркътъ са навеждаше той му нанесе на врата такъвзи силенъ ударъ шото го прострѣ отгорѣ на умрѣлыя Христіанинъ, и започенъ да вика съ силката си сила.

Гражданы, викаше той, граждани, помогнете, тичайте! убійство са изврши на прага на вашія храмъ! тичайте преди да побѣгне злодѣйтъ!

Тѣй викаше той и натискаше Главка съ кракъ по гърдытъ. Излишно предпазванъе! дѣйствието на питіето и силныйтъ ударъ на египтянина държаха Главка лишень отъ движеніе и чувство, и само отъ устата му излѣзвахъ понѣкога несвързаны нѣкои и непонятны думы.

Когато Арбакъ продължаваше да вика и чакаше да са стекжтъ нѣкои граждани на помощъ, сърцето му, може бы защото и той, колкото и да бѣше злодѣй, бѣ създаденъ отъ челоувѣческа пѣлтъ, сърцето му са смути отъ укorenіето нъ съвѣстьта и може бы отъ единъ лучъ на милосърдіе. Трѣба да предположимъ че положеніе то на Главка, който лежеше беззащитенъ и лишень отъ умствен-